

raadet om Finansvæsenet af de Mænd, som i en tidligere Tid have havt meest Indflydelse paa Monarchiets Finansvæsen. Det er jo noksom bekendt; men Revisoratet maa lidt efter lidt komme til at hæve sig. Naar vi see dets sidste Beretning med de dertil knyttede Oplysninger og sammenligne den med dets tidligere Beretninger, vil man see, hvilke mærkelige Fremskridt der er gjort i de sidste Par Aars Tid, og jeg er overbevist om, at vi ville komme til at gjøre endnu meget betydeligere. Saafremt man imidlertid ikke nu følger den Vej, som her er betegnet af Udvalget, men derimod igjen betragter den Vej, som af Landsthinget er foreslaaet, vil man gaae tilbage og let komme til en mere ledfærdig Behandling af Revisorernes Arbejde. Det er jo af den Art Sager, hvor det er vanskeligt at levere Beviset mathematisk, thi der bliver altid Noget tilbage, som hænger sammen med den personlige Overbevisning; men, som sagt, jeg henviser til Revisorernes tidligere Arbejde og til de allerfæreste, vi have faaet, og man skal see en mærkelig Forskjel. Jeg siger, Thinget har ingen Ret til at lade Statsrevisoratet selvstændigt bestemme, om hvilke Poster det skal gjøre Indstillinger, og om hvilke ikke; det skal indstille dem alle, og faae Kjendelse med Hensyn til dem alle; der kan Intet tabes derved, men Meget vindes, hvorimod det, at udsætte nogle Poster og lade andre komme frem, giver Anledning til Vilkaarlighed; man vil ikke paa den Maade kunne finde en skarp og sikker Begrænsning. Var der Fare ved at komme frem med for mange Indstillinger, skulde jeg sige: vær forsigtig dermed; Faren ligger derimod i, at man ikke kommer frem med nok; der er ingen Fare ved at komme med for mange.

Fischer: Det Moment, som den ærede Rigsdagsmand nylig bragte ind i Sagen om, at Antegnelseerne skulde gjøres for derigjennem at have et Middel til at kontrollere Statsrevisionen, er mig noget Nyt, det har jeg aldrig hørt før og heller ikke tænkt paa, at det var Hensigten med Indstillingerne. Hvad det angaaer, at man har talt om Statsrevisionens mindre heldige Optræden, da troer jeg, at man har støttet dette paa noget ganske Andet, end den

ærede Rigsdagsmand vil støtte det paa. Om jeg forstod ham ret, vilde han sikkre Statsrevisionen for sig Dmtale i Fremtiden derved, at den indstillede ret Meget, men de Anker, jeg har hørt, der have været Andet end ganske almindelige Udtalelser om det daarlige og Urimeelige i en Statsrevision, ere altid gaaede ud paa at dable Statsrevisionen for den Smaalighed, den viste i sine Indstillinger; man har ogsaa spottet over den hele Række af Indstillinger: „billiges“, „kan billiges“, „passerer“, „kan passere“, „faaer passere“ og saa fremdeles (Tscherning: Det er ikke steet herfra!). Man har spottet over Statsrevisionens Indstillinger, fordi de vare noget smaalige, derimod har jeg aldrig tidligere hørt, at man har dadlet Statsrevisionen eller anseet dette Institut for forfæilet, fordi det ikke har indstillet nok eller gjort Bemærkninger nok.

Tscherning: Jeg troer, at der allerede er et godt Argument for, at man skal betragte den Vej, som her er vist, og ikke den anden, thi det er ikke fra dette Thing, at Udtrykkene: „billiges“, „kan passere“, kort sagt, denne hele Terminologie er kommet; tværtimod, saasnart dette Thing er kommet til at faae denne Sag mere i sin Haand, ere efterhaanden disse Udtryk faldne bort. Det er min Overbevisning, at det har været et stort Uheld, at man nogenstunde er kommen ind paa dem, istedetfor at udtale sin Mening ganske simpelt om enhver Post, hvad enten man billigede eller misbilligede den, og uafhængigt deraf sætte sit „passerer“ eller „passerer ikke“, thi det er derom, det dreier sig; hele Statsrevisionen gaaer forstændigt kun op i to Ting, enten at man lader en Udgift passere, eller nægter at lade den passere, men derfor kan man alligevel meget godt enten misbillige den, eller udtale sin Tilfredshed med den; man kan meget godt, fordi man misbilliger en Udgift, komme til det Resultat at indrømme den Ret til at passere alligevel. Jeg troer, at det ærede Medlem har forvevlet to Ting, thi disse forskjelligartede Betegnelse, som vare opfundne for at tilkjendegive den forskjellige Mening, man havde om Posterne, hang ikke sammen med Posternes Mangfoldighed. Naar der fra Regjeringen har